

یک شنبه ۱۲ خردادماه ۱۳۹۲

◆ مقدمه

قیام ۱۵ خرداد نقطه‌ی عطفی در تاریخ مبارزات ملت قهرمان ایران است، که رهبری دایمانه‌ی امام خمینی «قدس سره» و یاری و روحانان انقلابی در تداوم آن، طی یک دوره‌ی یازده ساله، نقش اساسی داشته‌است. ۱۵ خردادروز آغاز نهضت اسلامی، روز عصیان علیه طاغوت و طاغوتیان و روزی بود که ملت ایران زیر بیرق اسلام گرد آمد و برای مقابله با دشمنان اسلام و قرآن وارد صحنه شد و پشت رژیم ستشاهی را به لرزه انداخت.

در سرگناه ۱۵ خردادسال ۱۳۴۲،دژخیمان رژیم ستشاهی به‌خانه‌ی امام‌در قم‌بورش بردند و امام‌خمینی (ره)را که سه روز پیش از آن،به مناسبت عاشورای حسینی در مدرسه‌ی فیضیه، طی سخنان کوبنده‌ای برده از جنایات شاه و اربابان امریکایی و اسرائیلی او برداشته بود، دستگیر و دور از چشم مردم به زندانی در تهران منتقل کردند. هنوز چند ساعتی نگذشته بود که خیابانهای شهر قم زیر پای مردان و زنان مسلمان و انقلابی که به قصد اعتراض از خانه‌هایشان بیرون آمده و به حمایت از رهبرشان فریاد بر آورده بودند، به لرزه در آمد. همین صحنه، در همان روز در تهران و چند شهر دیگر نیز به وجود آمد و مردم ایران با قیام گسترده‌ی خود نشان دادند که خودشان در قرائی حکومت اسلامی و پایان دادن به رژیم ستشاهی هستند. به همین جرم بود که گلوله‌های شلیک شده از خمش و کینه‌ی حکومت شاه، قلب صدها مسلمان انقلابی به پا خاسته‌را در ۱۵ خرداد۱۳۴۲ نشانه‌رفت و آنان را به خاک و خون کشید. بدین ترتیب، تاریخ ایران اسلامی و تاریخ مبارزات امت اسلامی، در روز ۱۵ خرداد ۱۳۴۲ ورق خورد و فصل جدیدی در کارنامه‌ی وریارویی مستضعفان با مستکبران گشوده شد.

◆ رفرا اندوم ساختگی

روز ۶بهمن ۱۳۴۱ برای شش اصل پیشه‌های شاه‌رای گیری شد. در مدت اخذ‌رای مردم وجود داشت. یکی برای آرای موافق و دیگری برای مخالف. در تهران در همان دقایق اول این خبر چون بیبی صدا کرد که چند نفری که‌رای مخالف در صندوق‌ها ریخته‌اند، مورد ضرب و شتم مأموران قرار گرفته و به زندان انتقال یافته‌اند. مخالفان به‌جای دادن‌رای مخالف،از شرکت در رفرا اندوم خودداری کردند. در هر حال دولت اعلام کرد ۵۹۸،۰۰۰ نفر در رفرا اندوم شرکت و رای مثبت دادند. آرای مخالف فقط ۴۰۱۵ رای اعلام شد.

شاه در روز ۸بهمن به‌دنبال اعلام نتیجه‌رفرا اندوم، طی تلفنی گفت:«در آینده، کشور ایران از کشور آزاد مردان و آزاد زنان می‌سازیم. زن و مرد ایرانی با استفاده از شرایط جدید اجتماعی، دوشادوش یکدیگر برای ساختن ایران آباد خواهند کوشید. آنچه‌ویژ بوداد انقلابی بزرگ، قانونی و مقدس است که شما بر آن صحنه‌نهادید و ما به همت شما مملکتی خواهم ساخت که با پیشرفته‌ترین ممالک برابری کند.»

یکی از اصولی که به‌رای عمومی گذاشته شد، تجدید نظر در قانون انتخابات بود. هیأت وزیران بر اساس مصوبه‌ی تجدید نظر در انتخابات، تصویب نامه‌ای صادر کرد و دولت به‌استناداین تصمیم خلاف قانون اساسی، برای زنان حق انتخاب کردن و انتخاب شدن را به‌پس‌سپت شناخت. با توجه به‌این که این موضوع نه‌معنای آزادی زن در حق رای دادن بود بلکه ترویج بی‌بندوباری و حضور زنان در کانون‌های فحشا و منکرات است و برای مطبلر امام و علما به خوبی دریافته‌اند، لذا برای حفظ کیان و کرامت انسانی زنان ، جامعه‌ی روحانیت قم به زعامت آیت الله العظمی امام خمینی (ره) این تصمیم دولت را بدون عکس العمل نگذاشت و واکنشی شدید نشان داد. آیات عظام پس از نشست و گفتگو، مبادرت به صدور اعلامیه‌ای ۶ صفحه‌ای مستند و مستقل نمودند و زیر آن را امضا کردند. امضا کنندگان عبارت بودند از: آیات عظام امام خمینی (ره)، ننگرودی، زنجانی، علامه طباطبایی، موسوی یزدی، گلیاگانی، شریعتمداری، امّلی، و مرتضی حائری.

◆ حمله به مدرسه‌ی فیضیه قم

امام خمینی (ره) در مبارزات خود علیه استبداد، عملاً رهبری قیام را در دست گرفت و سایر علما به‌دنبال او قدم برداشتند. از جمله‌ی اقدامات ایشان اعلامیه‌ای خطاب به علما و روحانیان بود. متن اعلامیه به شرح زیر است :

بسم الله الرحمن الرحیم

خدمت ذی شرافت حضرات علمای اعلام و حجج اسلام دامت بر کتاهم اعظم الله تعالی اجورکم، چنان‌چه اطلاع دارید، دستگاه حاکمه می‌خواهد، با تمام کوشش به

ویژه ۱۴ و ۱۵ خرداد

قیام یازده خرداد

هدم احکام ضروریه‌ی اسلام، قیام و به دنبال آن مطالبی است که اسلام را به خطر می‌اندازد و لذا این جانب عید نوروز را به عنوان عزرا و تسلیت به امام عصر(عج) جلوس می‌کنم و به مردم اعلام خطر می‌نمایم. مقتضی است حضرات آقایان نیز

همین رویه را اتخاذ فرمایند، تا ملت مسلمان از مصیبت‌های وارده بر اسلام و مسلمین اطلاع حاصل نمایند. والسلام علیکم ورحمة‌الله و برکاته.

روح الله الموسوی الخمینی- ۲۶ شوال ۱۳۸۲

پس از صدور اعلامیه، علمای تهران و سایر شهرستان‌ها به تبعیت از امام طی اعلامیه‌هایی عید را عزای ملی اعلام، و منذکر شدند، به جای عید و یازدید مجالس سوگواری تشکیل شود از جمله آیت الله سید محمد بهبهانی در این زمینه، اعلامیه‌ای انتشار داد. یورش به مدرسه‌ی فیضیه‌کم که، در بعداز ظهر روز دوم فروردین ۱۳۴۲ صورت گرفت از فحیح حکومت شاه می‌باشد.

اعلامیه امام خمینی (ره) درباره‌ی حمله به مدرسه فیضیه و تشریح جنایات آن موجب شد که علمای شهرستان‌ها و اهل منبر به حرکت سریعی دست بزنند و گذشته از انتشار اعلامیه‌های متعدد و همدردی با علمای قم، چند روزی از رفتن به مساجد و منابر و اقامه‌ی نماز جماعت خودداری کردند. اعلامیه‌ی کوبنده و تکان

دهنده‌ی امام خمینی که، به مناسبت چهل‌مین روز فوج قیام قم صادر شد، بار دیگر افکار عمومی را متوجه اقدامات شاه و دولت کرد.

◆ محرم ۱۳۸۳ هجری قمری و مقدمات قیام خونین ۱۵ خرداد ۱۳۴۲
ماه محرم هر سال، یادآور قیام امام حسین بن علی(ع) است. امام حسین (ع) همواره مشعل فروزانی برای نهضت‌های اسلامی است و جامعه‌ی تشیع در طی قرن‌ها، به یادامام حسین(ع) می‌گردد و خون او را حایث بخش نهال آزادی و حق و عدالت می‌داند. مسلمان شیعه در هر کجای دنیا باشد، دمحم را به عنوان عاشورای امام حسین(ع) می‌شناسد و پیوندی معنوی و نامرئی با امام حسین(ع) او را به تفکر در قیام خون و شهادت می‌برود بر حسب استعداد، نکاتی از پیام امام حسین(ع) را از فرزان‌نسل‌های می‌گیرد چه بسیار انسان‌های والا که به لحظاتی در یاد امام حسین(ع) همه عوامل ذلت و خواری را کنار گذاشته‌اند و در راه حق و پیوستن به مکتب او جان باخته‌اند. با حضور این نقطه‌ی در خشان، فرارسیدن محرم ۱۳۸۳قمری و پا بر جا بودن حوزه‌ی قم با وجود تلاشی که دولت در تعطیل آن نمود، معنی بسیار داشت. معنی حضور امام حسین علیه‌السلام در مبارزه‌ای بزرگ. به همین جهت رژیم حاکم می‌بایست تدابیر لازم را کرده باشد تا، به هر ترتیب از محرم بگذرد. اعلامیه‌ی شهرتانی کل کشور، عباراتی داشت که نگرانی دولت را می‌رساند و از مردم مسلمان سوگواری مترویح می‌خواست، یعنی سوگواری که توأم با دعای به تاج و تخت شاه باشد و زبانی به منافع امپریالیسم امریکا و انگلیس نرساند. اما رهبر بیدار نهضت، تمام قوا را مجهت کرد، تا محرم صورت واقعی خود را باز یابد و به همین لحاظ در پیامی که امام خمینی (ره) به وعظ و گویندگان دینی و هیأت‌های مذهبی داد، فرمود: دستگاه حبار... درصدد گرفتن التزام و تعهد از مبلغین و سران هیأت‌عزادار است که از مظالم دم‌زنند و دستگاه حبار را به خودسری واگذارند.

لازم است تذکردهم که، این التزامات علاوه بر آن که ارزش قانونی نداشته و مخالفت با آن هیچ اثری ندارد، التزام گیرنده‌گان، مجرم و قابل تعقیب هستند...

عجب است دستگاه، بی پروا ادعا دارد که قاطبه‌ی ملت با اوست و از پشتیبانی اکثریت قاطع برخوردار است، با این وصف در تمام شهرستانها، فرا و فصبات به دست و پا افتاده و باارعبان و تبعات ملت، خفقان ایجاد می‌کند. اگر این ادوا صحیح است، ملت را این چندروز به حال خودوا گذارند تا از پشتیبانی مردم متمتع شده، موافقت ۶ میلیونی به همه ملل جهان ظاهر، و الا اشاعهٔ کاذب برای تشویق افکار عامه بر

□ سال نوزدهم □ شماره۱۳۳۶ □ صفحه ۵

ذی نفوذ در قم، تهران و شهرستان‌ها، زمینه‌ی یک سرکوب وحشیانه و خونین توسط ایادی دژخیم فراهم شد. اجتماعات و تظاهرات مردمی زنان و مردان در اعتراض به بازداشت امام در قم، تهران و برخی دیگر از شهرستان‌ها، با هجوم نیروهای مسلح، به خاک و خون کشیده شد. دانشگاه تهران با تانک و مسلسل و افراد مسلح به

محاصره در آمد. سیل خروشان کشاورزان غیور و کفن پوش ورامین، دهقانان کن و مردم جمارانه‌بوسوی تهران سرازیر شدند؛ و انبوه جمعیت، اعم از بازاریان، بافروشان، دانشگاهیان، و اقشار مختلف مردم، با فریو رعد آسای «ما رگ یا خمینی» و «مرگ بر شاه»، تهران را به لرزه در آوردند.

شاه در برابر قیام قهر آلودملت، با یارگسل مسلسل به جنگ ملت آمد؛ و توسط نیروهای تحت فرمان خود، تظاهرکنندگان را با وضع فجیعی که قلم از توصیف آن عاجز است، قتل عام کرد و تهران را در ۱۵ خرداد ۱۳۴۲ به حمام خون تبدیل ساخت.

هم‌زمان با قتل عام مردم مبارز در تهران، کشتارهای فجیعی در قم، شیراز، مشهد، تبریز و دیگر شهرستانها، توسط دژخیمان رژیم به وقوع پیوست و برای ادامه‌ی سیاست سرکوب با وجود سانسور شدید، خبرهای مربوط به دستگیری رهبر نهضت اسلامی

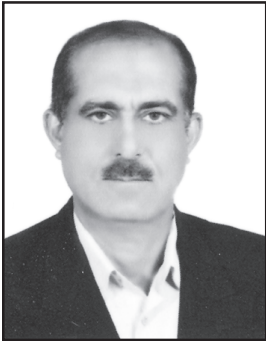
ایران و قیام ۱۵ خرداد و کشتارهای قم، تهران، مشهد و سایر شهرستانها، در مدت کوتاهی در سراسر کشور پخش شد و موجی از خشم و نفرت علیه شاه به راه افتاد. خبر گزاریهانیزبازتاب گسترده‌ی قیام مردم را، در حمایت از رهبر نهضت و واکنش شخصیت‌های سیاسی، علمی و مذهبی اعتراض به دستگیری امام و کشتار مردم بی‌گناه به سراسر جهان مغایره کردند، که یکی از آنها اعلامیه‌ی اعتراض آمیز شیخ محمد شلنت، مفتی و رئیس دانشگاه‌الآزهر مصر بود، که شش روز بعد از دستگیری امام و فاجعه‌ی خونین ۱۵ خرداد صادر شد؛ در این اعلامیه دستگیری علما و اهانت به‌ساحت مقدس آران، به‌عنوان داغ‌ننگی بر پیشانی بشریت معرفی گردید؛ وی طی پاسداران قوانین الهی هستند، خودداری کند و علمای یازداشت شده را هر چه زودتر آزادسازد حوزه‌های علمیه‌ی نجف اشرف، کربلا و کامپین نیز به محض دریافت خبر بازداشت امام و کشتار ۱۵ خرداد به پا خاستند و با تشکیل اجتماعات و طی تلگراف‌هایی به‌سلاطین و رؤسای جمهوری کشورهای اسلامی و سازمان‌های بین المللی، حمایت خودرا از امام، و نفخر خویش را نسبت به اعمال وحشیانه‌ی رژیم و جمعی از علما در تهران و شهرستانها، هر کدام به گونه‌ای حمایت خود را ابراز کردند و خواستار آزادی حضرت امام شدند.

اعتصاب سراسری تهران در ۲۱ خردادبه مناسبت هفتم فاجعه‌ی خونین فیضیه ضربه‌ی ای بود که رژیم را درمیانهد کرد؛ مهاجران مرابع قم و مشهد، علمای سراسر شهرستان‌ها به تهران موجب شد که رژیم تن به سیاست آرام‌سازی و تسخչ زبایی دهد و با آزاد نمودن امام(ره)، خشم‌ها را فرونشاند. ۱۱ مردادماه ۱۳۴۲ امام را نمایشی آزاد و در مدت کوتاهی این آزادی تبدیل به حصر گردید؛ رژیم از ترس سیل خروشان جمعیت که برای دیدار امام می‌شافتند، نخست است از زندان پاک‌دندان

عشرت آبادبه داودیه و از آنجا به قیطره به انتقال داد؛ بدین ترتیب امام قدس سره در یک منزل شخصی که افتتاح‌آور اختیار ایشان گذاشته‌شده بود، تحت نظر و مراقبت اما اقامت مراجع قم، مشهد و علمای شهرستان‌ها در تهران تا مدتی ادامه یافت. سرانجام، رژیم، هر کدام از آنان را به گونه‌ای مجبور به مراجعت کرد. علی‌رغم این شرایط، فریبکاری رژیم، مانع از تداوم نهضت و ضربات ناشی از آن نگردید. یکی از آثار ادامه‌ی حصر امام، تشکیل گروه‌های زیرزمین در قم، تهران و شهرستان‌ها بود که، گاه‌با نام‌های جبهه‌ی مسلمانان آزاد جمعیت‌های مؤتلفه‌ی اسلمی، مجمع روحانیون مجاهد و گاه‌به‌ون نام، مانند تشکیلات سرای صفهان، شیراز، قزوین، گاه نیز به صورت نشریه‌های انقلابی مانند، بعثت و فریاد خوندنمای می‌کرد. از تعداد شهدای ۱۵ خرداد آمار صحیحی در دست نیست. اما تعداد آنها را رقمی بین ۵ تا ۱۵ هزار نفر، تخمین زده‌اند. در تهران و قم و سایر شهرها دولت به دستگیری و محاکمه‌ی روحانیان و مردم ادامه داد. زندان‌ها با اقشار گوناگون مردم، پر شد و عده‌ای نیز محاکمه و اعدام شدند. جریان ۱۵ خرداد ظاهراً به نفع شاه تمام شد و امام تبعید و تاریکی خفقان حاکم شد؛ اما در واقع ۱۵ سال بعد شاه را از این مملکت بیرون کرد و با رفتن او بار دیگر، خورشید بر تششع اسلام طلوع کرد و مملکت را از ظلم و ستم رهاپند. یاد و خاطره شهدای ۱۵ خرداد برای همه‌ی تاریخ گرامی باد.

همیشه ایران ما

✍ منوچهر حبیبی

اهل کشور توگو بوده هنگام گرفتن جایزه‌ی خود پرچم کشورش را به دور خود پیچیده بود و بعضاً آن را جلوی چشمان هزاران و میلیون‌ها کنایدها وجود دارد. با وجود این همه موضوع و مطلب به آن چیزی باید پرداخت که نیاز روز جامعه و کشور است و در اولویت قرار دارد و چه سوژه‌ای بهتر از حفظ جایگاه ایران است.

ایران سرزمین ما، ایران خانه ما، ایران شرافت و شانسنامه ما، اما آیا تنها عشق ورزیدن برای پاسداری از ایران کافیست؟ یقیناً هر گاه احساس خطر شود عشق باید تبدیل به ایثار شود. یعنی برای دفاع از ایران سرزمین ما باید جان هم داد تاریخ خود گواه بوده است که علی‌رغم تنوع قومی و نژادی ایران برای دفاع از سرزمین خویش یک دل و یک صدا تا پای جان جنگیده‌اند تا ایران امروز تا این خانه و وطن پابرجا مانده است.

اما همیشه خطر در کمین است و هر گاه این حس وطن پرستی کم رنگ شده است ما زبان دیده‌ایم ما بخشی از سرزمین خود را از دست داده‌ایم. دشمنان و همسایگان زیاد خواه دست به کار شده‌اند و در

جنگ‌ها و در ضعف‌ها پاره‌ای از ایران ما را بلعیده‌اند و یا کثوری مستقل از آن ساخته‌اند و یا به قلمرو خود افزوده‌اند پس باید هویشار بود یا یک دلی و هم صدایی با اتحاد و انسجام از وطن دفاع کرد یک دلی، هم صدایی، وحدت و انسجام عملی و ایثار می‌تواند سپهری مطمئن و سنگری فتح ناشدنی علیه شیطنت‌های دوست‌نماها و دشمنان این سرزمین باشد. خوب در ادامه بد نیست به نکته‌ای اشاره کنم!

روز باری یابانی جام دوازدهم بین استقلال تهران وداماش گیلان در ورزشگاه یک صد هزار نفری آزادی و در حضور نزدیک به ۹۰ هزار تن از هواداران فوتبال و میلیون‌ها تن طرفداران تیم استقلال که از طریق تلویزیون تماشاگر این مراسم بودند جام قهرمانی لیگ برتر ایران (خلیج فارس) به بازیکنان و سرپرست و دست‌اندرکاران تیم استقلال اعطا گردید. آن چه در آن مراسم به نوعی جلب توجه کرد حضور یکی از بازیکنان خارجی تیم استقلال به نام ساموئل بود. او که

اندیشه

«پاد فناوری» ها جوابگو ترند یا «پاد فرهنگ» ها؟

✍حجت اله دهقانی

انسان امروزی عصری را سپری می‌کند که در آن مدام در معرض ظهور فناوری‌های گوناگون ماحصل عرصه‌های مختلف علمی و صنعتی قرار دارد؛ فناوری‌هایی که به‌خودی‌خود نه‌قدرت‌سازندگی دارند و نه‌قدرت‌ویرانگری و این انسانیتانند که با توجه به‌اهداف و مقاصدی که در سر می‌پروراند این ظرفیت و توانمندی را به‌تکنولوژی‌های می‌بخشد که چگونگی بر جوامع گوناگون بشری تأثیر گذار باشند و به آن‌ها خدمت نمایند. بنابراین بنسبه به مکاتب و مسلک‌های حاکم بر اجتماعات مختلف بشریت، شیوه‌ی به‌کارگیری فناوری‌ها که در حقیقت، سهولت‌سازی در امر ترویج فرهنگ‌های بیگانه و ناهنجاری‌های فرهنگی را عهده‌دار هستند، از کشوری به کشور دیگر متفاوت است به‌گونه‌ای که ممکن است روش بهره‌گیری از یک فناوری و نوع خدماتی که به‌ملتی از جهانیان ارائه می‌دهد، برای آن ملت ارزش محسوب شده و در گوشه‌ای دیگر از دنیا، همین جنس سرویس‌های تکنولوژی مورد نظر، تحت‌عنوان «ضد فرهنگ» تلقی گردد. من باب مثال امروزه در بسیاری از کشورهای دنیا که چندان پایبند به مسائل مذهبی نیستند، بدون کوچکترین نظارتی، حدود ۵۰٪ از فضای مجازی و پایگاه‌های اینترنتی آزادانه به سایت‌های غیر اخلاقی اختصاص می‌یابد چرا که نگرش‌های فرهنگی و سیاسی سردمداران و نوع آگاهی‌هاکرم بر آن جامعه‌نه تنها ممانعتی را بر سر راه تعالیت آنان ایجاد نمی‌نماید که در اغلب موارد نیز مشمول انواع سیاست‌های تشویقی از سوی سیاستمداران این کشورها واقع می‌شوند در صورتی که در برخی کشورهای مسلمان چون از فرهنگ غنی و ریشه‌دار اسلامی بهره‌می‌گیرند تلاش بر این است که به‌گونه‌ای مثبت تر از آن سودبرده تا جایی که حتی در برخی موارد کانال‌های ارتباطی اینچنینی سایت‌ها برای جلوگیری از آثار سوء و مخربانینا به‌کار می‌سازد می‌شود در دیگر زمینه‌ها نیز کم و بیش وضعیت مشابه با همین شرایط فضای مجازی حاکم می‌باشد.

به‌هر حال در طول تاریخ همواره این خصلت دو پهلوئی دستاوردهای علمی به‌عنوان جز لاینفک آنها، تهدیدی مهلک به‌شمار می‌رفته‌است برای مرزهای فرهنگی برخی ملل آزادخواه مخالف منافع استعماری کشورهای استبدادی که در طول تاریخ همواره سعی‌شان بر این بوده‌است با همین عقیه‌ها و ذخایر فرهنگی، برنامه‌ها و چشم‌اندازهای استقلال‌طلبانه‌ی خودرا به پیش برده و قدرت‌های استعمارگر نیز همیشه با تمرکز بر روی نقاط حساس فرهنگی این کشورها اقدام به پیاده‌سازی پاره‌ای تر فدها و تزویرهای سیاسی نموده‌اند تا اتحاد و انسجام ملی این کشورها را به منظور تضعیف موقعیت آنها در نزد کشورهای منطقه و مردم آنان، هدف آماج حملات خود قرار داده‌باشند. با این وجود در راستای برخورد جدی با چنین خطراتی توجه به این نکته روشن می‌سازد که در طول تاریخ فناوری‌ها خود بزرگترین عامل نهادام و نابودی خودشان بوده‌اند و معمولاً با عرضه یک تکنولوژی جدید و یا نسخه پیشرفته‌تری از یک فناوری به بازار، زمینه‌ی کنار رفتن فناوری قبلی خودبه‌خود فراهم شده‌است. بنابراین هرگز نمی‌توان با ارائه‌ی راه‌حلی جامع و محدود کننده تحت‌عنوان «پادفناوری» در جهت مبارزه با یک نوع فناوری، جامعه‌و مردم آن را برای همیشه در برابر خطرات احتمالی آن بیمه و واکنسینه نمود؛ زیرا که همواره با گذشت زمان و پیشرفت دانش بشری شکلی دگر به‌عنوان خود گرفته و با بقایای جدید به‌مخاطبان خودرویی آورده‌است. در همین اساس ضرورت ایجاد می‌نماید که با برنامه‌ریزی‌های بلندمدت فرهنگی با هدف

شناساندن فرهنگ پرپرابومی؛ آموزش‌های فرهنگی در سنین کودکی پیش از آشنایی افراد با فرهنگ‌های مهاجم و متخاصم؛ کاستن سیاست‌های محدود کننده و گریزنده؛ ایجاد نکردن حساسیت‌های فریب‌دهنده در اینگونه نشدن حس کنجکاوی افراد در مورد ابدا معنی فناری‌ها؛ تا حدودی هم اعتماد نمودن به شعور و درک عمومی مردم و در مجموع با طراحی «پادفرهنگ»‌های قوی و تغییر دادن نگاه‌های کاربران نسبت به مقوله‌ی فناوری و تشویق آنان به بهره‌گیری از جنبه‌های مثبت آن از بسیاری از تبعات و محصولات نامنتعارف تکنولوژی‌های مختلف در هر برهه‌ای از زمان حداکثر پیشگیری را به‌عمل آورد. پس این کشورها باید که‌می‌باید ضمن درک این موضوع که در واقع جنگ، جنگ فرهنگ‌هاست نه جنگ فناوری‌ها و اینکه فناوری‌ها ابزار ی هستند در خدمت فرهنگ‌ها، با تقویت بنیه‌ی فرهنگی خود راه مبارزه با ورود پیدا کردن فناوری‌های مخرب را در بیرون از مرزهای جغرافیایی به‌جستجو بپردازند و با ارتقای روز به روز آگاهی‌ها بر آن جامعه‌نه تنها ممانعتی را بر سر راه تعالیت آنان ایجاد در همین راستا دول گوناگون جهان در مقام عمل با در نظر گرفتن سرمایه‌های مادی و معنوی خود درحبه‌های گوناگونی را به منظور پیروزی در این کارزار فرهنگی - سیاسی به‌کار گرفته‌اند. در برخی کشورها با نگاه بازارگونه به محیط‌زندگی انسان‌ها و همین‌طور نگرش کالاوار به محصولات فناوری‌ها، این سیاست در پیش گرفته شده‌است که مردم با تحسیل و تجزیه شرایط فناوری‌هایی گوناگون به‌شناختی نسبی از کم و کیف امر دست یابند تا با تجربه‌ی شخصی ماهیت ابتدایی و جذاب آن‌ها، دریابند تا چه اندازه نوع خاصی از فناوری می‌تواند که بر کیفیت زندگی آنها مؤثر باشد. پاره‌ای از کشورها نیز سعی نموده‌اند از درون مرزها با ایجاد و احداث فرق‌ها و قرنطینه‌های رسانه‌ای صوتی و تصویری و مجهز کردن خود به تجهیزات گسترده‌ی سخت افزاری و نرم افزاری بعضاً بر گرفته از سخت‌گیری‌های مذهبی و عرفی، حتی الامکان فناوری‌ها را به تاخیر خویش بر برای آورده و آنگونه که خواسته‌اند مورد بهره‌برداری قرار بدهند که البته این مورد در برخی اوقات موجب گردیده‌است که دیگر فناوری‌های مورد نظر آچنان‌که باید و شاید، کارآیی اولیه را نداشته باشد و تا اندازه‌ای هم اعتراضات کاربران آن را به هم‌راه داشته‌باشد که این روش با توجه به‌هجمه‌های تبلیغاتی کشورهای تولیدکننده‌ی فناوری به‌نظر نمی‌رسد چندان کارساز باشد و در مواردی سبب شده که مردم این کشورها بدین وسیله ترغیب شوند برای رفع نیازهای خود به روشهایی خلاف عرف و قانون میل پیدا کنند که در این راه دیده‌شده‌است برخی افراد جذب ظاهر فریبنده‌ی دیگر فرهنگ‌های وحشی و درنده‌هم‌شده‌اند. قدر مسلم چیزی که قابل پذیرش است این نکته‌است که بایستی تمام روش‌ها را چه به لحاظ کیفیت پشتیبندین فرهنگ‌ها و تقویت شیوه‌های تقابل و رویارویی آداب و رسوم ملت‌ها در چارچوب پادفرهنگ‌ها، چه از نظر مقابله‌های فیزیکی در قالب پادفناوریها و چه بهره‌بردن از پانسیل‌های خودجوش مردمی به‌عنوان نوع ویژه‌ای از پادفرهنگ‌ها، همگی بایستی در کنار یکدیگر با رعایت حد و حدود همدیگر باشند تا نتیجه‌ای مطلوب و مشر ثمر حاصل گردد.